

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010515
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7616010515.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného Ing. Q. M., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. mája 2019 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 5T/82/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného Ing. Q. M. spod obžaloby pre skutok, že

dňa 8.11.2015 v čase okolo 21.05 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. P. P. ev. č. XXXXXXXX v meste T. smerom od ul. Z. na ul. Q., kde potom ako bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Rožňava, sa odmietol podrobiť dychovej skúške, žiadal sa na odber krvi, kde mu bola metódou plynovej chromatografie s FID detektorom a Widmarkovou skúškou a následným znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie súdne lekárstvo stanovená koncentrácia etylalkoholu v krvi v čase vedenia motorového vozidla v hodnote najmenej 1,36 g/kg (promile),

kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu nesúhlasí a má za to, že vykonané dokazovanie, ktorého ťažisko bolo hlavne pred súdom na hlavnom pojednávaní preukazuje opodstatnenosť podanej obžaloby. Je toho názoru, že nezrovnalosti protokolov o odbere krvi sú vysvetliteľné a je možné bezpečne uzavrieť, že obžalovaný mal 1,36 promile alkoholu v krvi. Na okraj podotkol, že okresný súd mohol rozhodnúť aj tak, že obžalovaný sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke. Je nesporné, že v prípade pochybností o niektorých skutkových zisteniach je potrebné rozhodovať v prospech obžalovaného, ale musí ísť o pochybnosť rozumnú a logickú. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie a riadne zistil skutkový stav.

Obžalovaný Ing. Q. M. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a tvrdil, že v čase kontroly nevedol osobné motorové vozidlo, ktoré je v jeho vlastníctve. Na svoju obhajobu uviedol, že motorové vozidlo riadila štvrtá osoba, ktorá sedela v aute jemu neznáma a pred jazdou, keď sa zdržal doma vypil štamperlík domáceho 52 stupňového alkoholu. Popísal, ako bol kontrolovaný hliadkou, následne že prišla druhá a potom aj tretia. Ďalej uviedol, že nikto ho nevyzval na vykonanie dychovej skúšky ani ho o spôsobe vykonania dychovej skúšky nepoučil, nežiadal sa dobrovoľne na odber krvi, ale na odber krvi bol vyzvaný členom hliadky S.Ú.Y.. Potvrdil, že v nemocnici mu boli urobené dva odbery, po ktorých ho policajná hliadka odviezla na miesto, odkiaľ ho vzala, vrátili mu občiansky preukaz. Napadol výsledok krvnej skúšky, lebo je toho názoru, že krv niekto upravil a dal do pozornosti rozdielnosti v súvislosti so záznamom o odbere krvi.

Svedok V. S.Ú. - člen prvej hliadky vypovedal, že obžalovaného zastavil, keďže si všimol, že motorové vozidlo má zvláštne evidenčné čísla a prechádzalo zo strany na stranu. Obžalovaný sa mu zdal podozrivý, že požil alkoholické nápoje, a keďže ich hliadka nemala dräger, privolal druhú hliadku. Obžalovaný sa odmietol podrobiť dychovej skúške a žiadal sa na odber krvi. Keď obžalovaný odmietol dychovú skúšku začal písať správu o výsledku objasňovania priestupku a poučil obžalovaného o ďalšom postupe. Obžalovaného odviezli na odber krvi, kde bola prítomná aj druhá hliadka v zložení svedok Š. a svedok K.. Obžalovaný bol riadne vyšetrený a odber krvi mu vykonala poverená sestrička. Uzatvorené skúmavky s krvou mu sestrička odovzdala aj s tlačivom od lekárky. Krvné vzorky a zapečatenú obálku odovzdal stálej službe a na druhý deň bola krv odvezená do Košíc na vyšetrenie. Potvrdil, že bol za ošetrujúcou lekárkou po odstupe určitého času, aby mu vydala ďalšie tlačivo - protokol o lekárskom vyšetrení, avšak to tlačivo už nebolo identické s originálom.

Svedok Ing. D. A. - druhý člen prvej hliadky vypovedal, že videl ako obžalovaný po tom, čo bolo zastavené motorové vozidlo vystúpil z miesta vodiča. Potvrdil, že druhá hliadka, ktorú privolali prišla z dôvodu, že ich hliadka nemala prístroj dräger na meranie alkoholu. Obžalovaný sa odmietol podrobiť dychovej skúške a žiadal sa na vyšetrenie krvi. Obžalovaného odviezli na odber krvi, odber vykonala sestrička, ďalšie okolnosti si už riadne nepamätal.

Svedok W. E.L.C. vypovedal, že vykonával ako policajt službu na operačnom stredisku v T., nevedel sa ku skutku vyjadriť.

Svedok Ing. V. K. - člen druhej hliadky vypovedal, že bol vyzvaný, aby priviezol prístroj na zistenie alkoholu v krvi, na základe žiadosti prvej hliadky. Videl ako policajt vypisoval správu o výsledku objasňovania priestupku, obžalovaný tam niečo vyškrtával. K priebehu úkonu v súvislosti s vykonaním dychovej skúšky sa vyjadriť nevedel. V miestnosti, kde prebiehal odber krvi prítomný nebol.

Svedok Ing. B. Š. - člen druhej hliadky potvrdil, že na základe požiadania kolegu S.Ú.P. priniesli na miesto kontroly prístroj na zistenie alkoholu z krvi. Obžalovaný sa odmietol podrobiť dychovej skúške s tým, že chce ísť na odber krvi. Mal vedomosť, že obžalovaný bol lekársky ošetrovaný a odobratú krv kolega S.Ú. v nemocnici prevzal.

Svedok Bc. T. M. ako policajt dňa 9.11.2015 odviezol zapečatenú obálku na súdne lekárstvo do Košíc.

Svedok J. S. vypovedal, že pred kontrolou obžalovaného hliadkou bol spoločne so svedkyňou F. a ešte jedným pánom u obžalovaného v byte, kde sa zdržali asi 15 minút. Potvrdil, že v čase kontroly vozidlo šoféroval obžalovaný. Vo vozidle bola prítomná aj štvrtá osoba, ktorú nepoznal.

Svedkyňa V. F. vypovedala, že v čase kontroly bola opitá. Vo vozidle boli štyria a to obžalovaný, svedok S., ona a ešte jedna osoba, ktorú nepozná. K priebehu skutku sa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa MUDr. Y. Q. vypovedala, že obžalovaný bol privezený do nemocnice s podozrením na požitie alkoholu, odber krvi vykonala sestrička v prítomnosti polície. Obžalovaný bol pri vedomí, správne orientovaný, kľudný, takže sa nevedela 100% vyjadriť, či javil známky požitia alkoholu. Protokol o odbere vypísala ona, nepamätá sa v koľkých vyhotoveniach. Potvrdila, že dodatočne ju policajti kontaktovali, že potrebujú kópiu záznamu z vyšetrenia. Uviedla, že obidva protokoly o lekárskom vyšetrení s rôznymi časovými údajmi o odbere krvi vyhotovila ona. Nevedela sa vyjadriť k podstatným odlišnostiam v protokoloch. Tvrdila, že upozornila policajtov, že v druhom protokole vypísala nové údaje.

MVDr. R. B. bola pribratá ako znalkyňa z odvetvia toxikológie. Na záveroch znaleckého posudku zotrvala a uviedla, že metódou plynovej chromatografie a následne Widmarkovou skúškou bola stanovená koncentrácia etylalkoholu v krvi na 1,36 g/kg, ktorá hodnota nemohla byť nameraná po požití štamperlíka 52 % domácej pálenky tesne pred zastavením policajnou hliadkou, teda takto zistená koncentrácia etylalkoholu vylučuje požitie 1 štamperlíka domácej pálenky pred jazdou vodiča, ako aj požitie 200 ml domácej pálenky pred jazdou. Potvrdila, že im bol doručený protokol s odberom krvi zo dňa 8.11.2015 o 21,55 hod. s ktorým došli dve skúmavky krvi, ktoré boli označené s rovnakým odberom o 22,00 hod. Keďže boli predložené rovnaké skúmavky označené rovnakým odberom krvi, nebolo možné zistiť, či uvedená osoba bola v vstrebávacej alebo vo vylučovacej fáze alkoholu. To by bolo možné v prípade, ak by boli urobené dva odbery v rozpätí jednej hodiny, teda druhý zhruba po polhodine od odberu prvého.

Doc. MUDr. L. B., PhD. znalec z odboru súdne lekárstvo - toxikológia vypracoval znalecký posudok, na záveroch ktorého na hlavnom pojednávaní zotrval. Uviedol dva varianty a to variantu A posudku, ak by obžalovaný vypil štamperlík viac ako 9 minút pred zastavením, koncentrácia alkoholu v krvi dňa 8.11.2015 v čase o 21,05 hod. by bola v rozpätí 1,46 - 1,54 g/kg. Podľa varianty B, ak by vypil alkohol v časovom úseku menej ako 9 minút pred zastavením, koncentrácia alkoholu v krvi by bola 1,36 - 1,44 g/kg. Na hlavnom pojednávaní sa znalec zaoberal aj možnosťou stanovenia alkoholu v krvi obžalovaného spätným prepočtom. Pre spätný prepočet je rozhodujúce, aby po celý časový úsek pri spätnom prepočte už vylučoval, teda bol v eliminačnej fáze alkoholemickéj krivky, čiže musí byť isté, že medzi zastavením a odberom krvi už mu koncentrácia nestúpala v krvi, to je základná podmienka spätného prepočtu. Vzhľadom na nezrovnalosti v protokole o odbere, ako i zistenia množstva požitého alkoholu znalec prepočtom dospel k záveru, že ak by obžalovaný vypil veľké množstvo alkoholu krátko pred jazdou, tak v čase medzi ukončením jazdy a odberom krvi by mu koncentrácia alkoholu v krvi ešte stále stúpala. Pri vzatí do úvahy maximálnej možnej rýchlosti vstrebávania alkoholu z tráviaceho traktu a pri zohľadnení hmotnosti a výšky obžalovaného znalec dospel k záveru, že za predmetný časový úsek mu mohla koncentrácia alkoholu v krvi stúpnuť maximálne o 0,66 g/kg. V čase kontroly by mal obžalovaný s určitou koncentráciou minimálne 0,70 g/kg. K znaleckému posudku MVDr. R. B. uviedol, že znalkyňa nebola schopná stanoviť alkohol v krvi podľa druhej alternatívy tak, ako to vypočítal on, lebo zrejme nevedela o takomto špeciálnom postupe. Inak sa jej posudku nechcel dotknúť.

Okresný súd sa oboznámil aj so všetkými listinnými dôkazmi a správne dospel k záveru, že nebolo jednoznačne dokázané, aby sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, preto ho podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby.

Odvolací súd aj vo vzťahu k námietkam odvolateľa dodáva, že v predmetnom konaní bola vyvrátená obhajoba obžalovaného, ktorý tvrdil, že vozidlo neriadil. Z tohto bol jednoznačne usvedčený výpoveďami členov hliadky, ako i svedka J. S., ktorý sedel v motorovom vozidle. Bolo zistené, že obžalovaný sa odmietol podrobiť dychovej skúške, bol odvezený hliadkou do nemocnice, kde bol vyšetrený a bola mu odobratá krv do dvoch skúmaviek, ktorá bola zapečatená, prevzatá príslušníkom polície S.Ú.Y., odovzdaná na policajnom stredisku a na druhý deň odvezená na vyšetrenie na súdne lekárstvo v K..

Zo stanoviska MUDr. M. M., vedúcej lekárky B. pracoviisko Ú. K. vyplýva, že od príslušníka polície npor. Bc. T. M.P. boli prebraté dve 10 ml odberové skúmavky, ktoré boli riadne uzatvorené gumeno-plastovou

zátkou, na ktorých bolo ručne napísané meno M. Q. XXXX, dátum 8.11. o 22,00 hod., ktoré obidve obsahovali krv. Keďže na obidvoch skúmavkách bol označený rovnaký dátum a čas odberu, a taktiež aj na Protokole o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi bol označený len jeden dátum a jeden čas odberu krvi, vyšetrená bola iba krv z jednej skúmavky pod označením č. I (č.I.54).

Z výsledku toxikologického vyšetrenia B. pracovisko Ú. K. (č.I.51) vyplýva, že metódou plynovej chromatografie s FID detektorom a následne Widmarkovou skúškou bola určená koncentrácia etylalkoholu 1,36 g/kg.

Z Protokolu o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi zo dňa 8.11.2015 vyplýva, že obžalovanému bola odobratá krv ku skúške na alkohol dňa 8.11.2015 o 21,55 hod. Telesná hmotnosť obžalovaného bola 108 kg, bol mnohovravný, zreteľná artikulácia, rýchle vybavovanie predstáv, počet tepov 90, chôdza istá, pulz pravidelný, pokus prst - nos so zatvorenými očami neistý, v predklone neistý, ani pri otáčaní, so záverom, že javí príznaky požitia alkoholu. Z Protokolu o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi (č.I.81) vyplýva, že obžalovanému bola odobratá krv na alkohol dňa 8.11.2015 o 22,40 hod. Celkové vyšetrenie sa malo skončiť o 22,50 hod. Ďalšie rozdiely oproti predchádzajúcemu protokolu z č.I. 52 sú v hmotnosti obžalovaného, kde je uvedená hmotnosť 102 kg, správanie hlučné, artikulácia nejasná, pokus prst - nos so zatvorenými očami dobrý, predklon a záklon dobrý.

Z úradných záznamov OR PZ v Rožňave zo dňa 15.4.2016 č.I. 83,85 vyplýva, že OO PZ v Rožňave doručilo originálny protokol o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi spolu so vzorkami na pracovisko súdneho lekárstva a následne policajt OO PZ Rožňava nstržm. S.Ú. doručil do spisu protokoly o lekárskom vyšetrení s nesprávnymi údajmi.

Z výpovedi svedkyne MUDr. Y. Q. z prípravného konania vyplýva, že obžalovaný Ing. Q. M. sa správal slušne, bez agresívnych prejavov, vizuálne na prvý pohľad bez známk požitia alkoholu, bez porúch reči, ktorá bola trochu euforická. Ďalej uviedla, že zvyknú brať dve skúmavky, a tieto pokiaľ sa pamätá boli odobraté v ten istý čas, len s niekoľko sekundovým odstupom, lebo žila sa napichuje iba raz. Na ďalšie podrobnosti si svedkyňa už riadne nepamätala.

Podľa § 119 ods.2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona

Na základe vyššie uvedených skutočností, ako i citovaného zákonného ustanovenia je potrebné konštatovať, že prípravné konanie neprebehlo štandardným spôsobom podľa zákona. Bolo jednoznačne zistené, že obžalovanému boli odobraté dve skúmavky krvi, ale vyšetrená bola iba jedna z dôvodu, že z protokolu o vyšetrení, ktorý bol doručený súdnemu lekárstvu vyplýva, že obidve vzorky boli odobraté v rovnaký čas. Túto skutočnosť potvrdzuje aj výpoveď svedkyne MUDr. Y. Q., že vzorky boli odobraté iba s niekoľko sekundovým rozdielom, lebo žila sa napichuje len raz. Z uvedeného teda vyplýva, že krvné vzorky neboli obžalovanému odobraté v časovom odstupe aspoň tridsať minút. Taktiež je nepochopiteľný postup člena hliadky S.Ú.P., ktorý zabezpečil do spisu ďalší protokol o lekárskom vyšetrení s úplne inými údajmi o čase a spôsobe správania sa vyšetrovanej osoby. Jeho postup je možné hodnotiť na hrane zákona. Ďalej z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že nebolo presne zistené, koľko a aké množstvo alkoholu obžalovaný požil pred jazdou, lebo on tvrdil, že vypil iba štamperlík 52% alkoholu, pričom svedok S. tvrdil, že pili ostrý alkohol, a taktiež svedkyňa F. tvrdila, že na akcii pili všetci. Vzhľadom k zmätočnému vykonaniu dôkazov a následnej snahe orgánov činných v trestnom konaní zistiť množstvo alkoholu v krvi obžalovaného boli zistené tri možné alternatívy. Podľa alternatívy A mal obžalovaný dňa 8.11.2015 v čase o 21,05 hod. v krvi hladinu alkoholu vo výške 1,46 - 1,54 g/kg, podľa alternatívy B 1,36 - 1,44 g/kg a podľa alternatívy C 0,70 g/kg.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe spochybňujúcich dôkazov z dôvodu nemožnosti bez akýchkoľvek pochybností uznať obžalovaného za vinného zo žalovanej trestnej činnosti postupoval v zmysle zásady „in dubio pro reo“ v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a tohto spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a podrobnostiach naň odkazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako i uplynutie doby od spáchania skutku sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi uvedenými v odvolaní prokurátora, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.